

artede Checklov til Underretning for Trassatbankerne. Man er iøvrigt enige om, at intet Argument e contrario kan bygges paa denne Artikel til Fordel for den Opfattelse, for saa vidt angaar Vekslen, at Trassentens Død eller hans indtrædende Umyndighed efter Dokumentets Udstedelse har nogen Betydning med Hensyn til Vekslen. Konferencen har følgelig besluttet at optage Artiklen i dens fulde Ordlyd i den ensartede Lov i Tilknytning til Bestemmelserne, som vedrører Checkens Tilbagekaldelse.

Art. 34.

95. Denne Artikel gengiver Eksperternes og den ensartede Veksellovs Tekst (Art. 39). I Henhold til Haag-Resolutionerne var 2. Stykke derimod affattet saaledes: »Indehaveren kan nægte at modtage delvis Betaling«. Denne sidste Regel genfindes i Checklovene i adskillige Lande, og det blev foreslaaet Konferencen at gengive den i den ensartede Lov. Imidlertid mente Konferencen ikke at burde vedtage nogen Forskel paa dette Punkt imellem Veksler og Checks. For at sikre Garanternes Interesser har man ment at burde opretholde den Bestemmelse, hvorefter Indehaveren ikke kan nægte at modtage delvis Betaling.

96. I visse Lande, hvor Princippet om Dæknings Overførelse finder Anvendelse, har Indehaveren Ret til at kræve delvis Betaling af Checken lige op til Dækningsbeløbet. Konferencen forkastede som unødvendigt et Forslag, der tilsigtede at indføre i Artiklen en lignende Bestemmelse. Lande, hvis Lovgivninger tillader dette Princip, har i Virkeligheden i Kraft af det almindelige Forbehold, der indeholdes i Art. 19, Bilag II., Frihed til at beholde Bestemmelser, hvorefter Indehaveren har Ret til i det omtalte Tilfælde at kræve delvis Betaling.

Art. 35.

97. I Overensstemmelse med et Forslag, der blev fremsat af en Delegation, undersøgte Konferencen Spørgsmaalet om, hvorvidt en Bestemmelse, der var sideordnet med den, der var fastsat i 3. Stk. i Art. 40 i den ensartede Veksellov, burde optages i Konferencen; denne Bestemmelse er saalydende:

»Den, der betaler Vekslen ved Forfald, bliver lovlig frigjort, medmindre der fra hans Side foreligger Svig eller grov Uagtsomhed. Han er forpligtet til at forvisse sig om, at Endossementerne udgør en behørig sammenhængende Række, men ikke om Ægtheden af Endossenternes Underskrifter«.

Den paagældende Bestemmelse tilsigter at afgøre Trassentens Stilling, naar han enten betaler en endosabel Check, eller han betaler en Ihændelevercheck.

Under Diskussionen om dette Forslag rejste man ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke burde ordne Forholdet mellem Trassaten og Trassenten, forsaavidt angaar Risikoen for Betalingen. Men Konferencen var enig om, at dette Spørgsmaal ikke burde ordnes i den ensartede Lov.

Paa den anden Side besluttede Konferencen, efter at have vedtaget udtrykkelige Forskrifter angaaende det første Problem, at holde dette Spørgsmaal uden for den ensartede Lov i Overensstemmelse med Haag-Resolutionerne og Eksperternes Udkast. I Overensstemmelse hermed indskrænker Art. 35 sig til at fastslaa Trassatens Forpligtelse, naar han betaler en endosabel Check, til at undersøge om Endossementerne udgør en behørig sammenhængende Række, men ikke Rigtigheden af Endossenternes Underskrifter. Følgelig er Spørgsmaalet om Trassatens Risiko, naar han betaler en endosabel Check eller en Check til Ihændeleveren saavel som Forholdet imellem Trassenten og Trassaten, forsaavidt angaar Risikoen for Betalingen, holdt udenfor den ensartede Lov, og er forbeholdt de nationale Lovgivninger.